ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 27 ΜΑΪΟΥ 1970	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 120

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

373. Περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου. 1

374. Περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου 2

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 364)70 Β. Δ. ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 373

Περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. Δ. 1)1968 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ὅπως τὸν διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἀπουσιάζοντα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Παναγιώτην Πιπινέλην ἀναπληρώσῃ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀπουσίας του, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος.

Ὁ Ἡμέτερος Πρωθυπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 374

Περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν 1) Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. 243)1969 «περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 332)1970 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνολόγου προκηρύσσεται κατ' ἔτος δοκιμασία δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς δι' ἔναρξιν τῆς δοκιμασίας ὁριζομένης ἡμερομηνίας.

2. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχουν εἰς τὴν δοκιμασίαν ταύτην δέον νὰ ὑποβάλλουν, 5 ἡμέρας τὸ βραδύτερον πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμερομηνίας διὰ τὴν δοκιμασίαν, αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας (Δ)νσιν Δενδροκηπευτικῆς Παραγωγῆς) συνοδευομένην:

α) Ὑπὸ ἐπισήμων πιστοποιητικῶν ἢ νομίμως κεκυρωμένων ἀντιγράφων τούτων, ἐμφαινόντων ὅτι κέκτηνται τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. 243)1969 ὁριζόμενα προσόντα καὶ ὅτι συντρέχει ἡ προϋπόθεσις τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰσχύος τοῦ πτυχίου Σχολῆς ἐξωτερικοῦ.

β) Ὑπὸ βεβαιώσεως περὶ ἐξασκήσεώς των κατὰ τὴν οἰνολογικὴν περίοδον (1 Σεπτεμβρίου ἕως 31 Ὀκτωβρίου) εἰς ὠργανωμένον συνεταιρικὸν ἢ ἰδιωτικὸν οἰνοποιεῖον.

γ) Ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν διακοσίων (200) δι' ἐξέταστρα.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ διὰ τὴν οἰνολογικὴν περίοδον 1970, γίνονται δεκτοί, ὑποψήφιοι ἄνευ βεβαιώσεως τοῦ ἐδαφίου β τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δοκιμασία συνίσταται:

1. Εἰς πρακτικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ θεμάτων:

α) Χημικῆς ἀναλύσεως γλευκῶν καὶ οἴνου διὰ τὸν προσδιορισμὸν εἰδικοῦ βάρους, ἀλκοολικοῦ βαθμοῦ, στερεοῦ ὑπολείμματος, ὀλικῆς καὶ πτητικῆς ὀξύτητος, PH, τρυγικοῦ ὀξέος, θειώδους ὀξέος, τέφρας, καὶ ἀλκαλικότητος τέφρας, σιδήρου, χαλκοῦ, περισσείας, σιδηροκυανούχου καλίου, ταννινῶν.

β) Μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως τῶν οἴνων διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὴν φύσιν τῶν θολωμάτων αὐτῶν.

Κατὰ τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις παντὸς βιβλιογραφικοῦ βοηθήματος.

2. Εἰς τὴν θεωρητικὴν προφορικὴν ἐξέτασιν:

α) Ἐπὶ θεμάτων ἀμπελουργίας καὶ συγκεκριμένως ἐπί:

αα. Τῶν ἐν Ἑλλάδι καλλιεργουμένων ποικιλιῶν οἰναμπέλου, εἰς τὰ κυριώτερα ἀμπελουργικὰ διαμερίσματα τῆς χώ-

ρας καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τούτων βάσει τῆς ποιότητος τοῦ δυναμένου νὰ παρασκευασθῇ ἐξ αὐτῶν οἴνου.

δδ. Τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἐδαφοκλιματικῶν καὶ καιρικῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντος, ὡς καὶ τῆς ποικιλίας καὶ τῶν παθήσεων καὶ ἀσθενειῶν τῆς ἀμπέλου ἐπὶ τῆς συστάσεως καὶ ποιότητος τῶν οἴνων.

γγ. Τῶν μεταβολῶν τῶν συστατικῶν τῆς σταφυλῆς κατὰ τὴν πορείαν τῆς ὡριμάνσεως αὐτῆς.

εε. Τῶν κριτηρίων, ἐφ' ὧν δέον νὰ βασίζεται ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου τρυγητοῦ, ἀναλόγως τοῦ παραχθησομένου τύπου οἴνου.

β) Ἐπὶ θεμάτων ζυμοτεχνίας καὶ μικροβιολογίας καὶ συγκεκριμένως ἐπί:

αα. Τῶν κυριωτέρων εἰδῶν σακχαρομυκήτων τῆς ἑλληνικῆς ζυμοχλωρίδος.

ββ. Τῶν αἰτίων ἀσθενειῶν τῶν οἴνων καὶ ἐπὶ τῆς προλήψεως καὶ θεραπείας αὐτῶν.

γ) Ἐπὶ οἰνοτεχνικῶν θεμάτων καὶ συγκεκριμένως ἐπί:

αα. Τῶν Μηχανημάτων γλευκοποιήσεως (συστήματα καὶ ἀρχὴ λειτουργίας αὐτῶν).

ββ. Τῶν μεθόδων οἰνοποιήσεως ἀναλόγως τοῦ τύπου τοῦ παραχθησομένου οἴνου.

γγ. Τῶν Οἰνοδεξαμενῶν (ὑλικὰ κατασκευῆς, ὑλικὰ ἐπικαλύψεως, καθαρισμὸς καὶ ἀπολύμανσις, συντήρησις τούτων).

δδ. Τῆς θειώσεως γλευκῶν καὶ οἴνων.

εε. Τῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς καλῆς διεξαγωγῆς τῶν ζυμώσεων (θερμοκρασία, ἀερισμός, κλπ.).

στστ) Τῶν κατεργασιῶν οἴνου (ἀπολάσπωσις, διαύγασις, διήθησις, σταθεροποίησις κλπ., ἀναγκαῖος μηχανολογικὸς ἐξοπλισμός).

ζζ) Τῆς συντηρήσεως, ὡριμάνσεως καὶ παλαιώσεως τῶν οἴνων.

ηη) Τῆς ἐμφιαλώσεως αὐτῶν.

δ. Ἐπὶ οἰνοχημικῶν θεμάτων καὶ συγκεκριμένως ἐπί:

αα) Τῆς συστάσεως καὶ ποιότητος τῶν ἑλληνικῶν γλευκῶν καὶ οἴνων.

ββ) Τῶν μεταβολῶν τῶν συστατικῶν τοῦ γλεύκους κατὰ τὴν ἀλκοολικὴν καὶ μηλογαλακτικὴν ζύμωσιν ὡς καὶ κατὰ τὴν παλαίωσιν.

γγ) Τῶν διαφορῶν συστάσεως οἴνων διαφόρου τύπου (ἐπιτραπεζίων λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν, γλυκέων, ἀφρωδῶν, βερμούτ κλπ.).

ε. Ἐπὶ τῆς διεπούσης τὸν οἶνον Νομοθεσίας.

στ. Ἐπὶ τεχνοοικονομικῶν θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὸ κόστος γλευκοποιήσεως, οἰνοποιήσεως καὶ παρασκευῆς οἰνικῶν ἐν γένει προϊόντων.

3. Οἱ ὑποψήφιοι δι' ἄδειαν οἰνολόγου Β' κατηγορίας ἀπαλλάσσονται, ὡς πρὸς μὲν τὴν θεωρητικὴν ἐξέτασιν, τῶν θεμάτων ἀμπελουργίας, ζυμοτεχνίας (ἐξαιρουμένων τῶν ἀσθενειῶν), οἰνοχημείας καὶ τεχνοοικονομικῶν, ὡς πρὸς δὲ τὴν πρακτικὴν τοιαύτην, τῶν χημικῶν ἀναλύσεων προσδιορισμοῦ στερεοῦ ὑπολείμματος, τρυγικοῦ ὀξέος, τέφρας καὶ ἀλκαλικότητος τέφρας καὶ ταννινῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἱκανότης τῶν διαγωνιζομένων ἐκτιμᾶται διὰ τῶν ἑνώμων 0 - 20, ἀλλὰ ἡ βαθμολογικὴ αὕτη κλίμαξ χρησιμεύει μόνον διὰ τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω διάκρισιν τῶν ὑποψηφίων εἰς ἐπιτυχόντας καὶ ἀποτυχόντας, τοῦ βαθμοῦ ἐπιτυχίας μὴ ἀναγραφομένου ἐν ταῖς ἀδείαις ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις προηγεῖται τῆς θεωρητικῆς. Πᾶς ὑποψήφιος μὴ συγκεντρῶν κατ' αὐτὴν τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν 12, κατὰ μέσον ὅρον, θεωρεῖται ἀποτυχών, ἀποκλειόμενος τῆς περαιτέρω δοκιμασίας.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἁρμοδία ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή, μετὰ τὸ πέρας τῆς πρακτικῆς ἐξετάσεως, συνερχομένη ἐξάγει τὰ ἐκ τῆς βαθμολογίας ἀποτελέσματα καὶ ἀνακοινοῦ ταῦτα εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καλοῦσα τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐπιτυχόντας πρὸς θεωρητικὴν ἐξέτασιν. Κατὰ ταύτην ἐπιτυχὼν θεωρεῖται, ὁ συγκεντρῶν ὁμοίως τὸν βαθμὸν 12 κατὰ μέσον ὅρον. Μετὰ τὸ πέρας καὶ αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ συνερχομένη ἐκ νέου ἐξάγει τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα τῆς δοκιμασίας καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τὸ σχετικὸν πρακτικόν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι πενταμελὴς ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀμπελουργίας τῆς Ἀνωτ. Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, τοῦ Καθηγητοῦ Βιομηχανικῆς Χημείας τοῦ Ἐθνικοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Οἴνου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἀναπληρωταὶ τῶν μὲν Καθηγητῶν ὁρίζονται οἱ Ὑφηγηταὶ τῆς ἕδρας καὶ ἐλλείψει τούτων οἱ ἐπιμεληταὶ ταύτης, τῶν δὲ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων οἱ δι' ἀποφάσεως τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὁριζόμενοι.

Χρέη Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Δ)νσεως Δενδροκηπευτικῆς Παραγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπαλλήλων ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Δ)νσεως ταύτης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, προεδρεύει δὲ ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀρχαιότερος Καθηγητής.

Τὸ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων κατατεθὲν δι' ἐξέταστρα ποσὸν ἀναλαμβάνεται, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς καὶ διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Γραμματέως ὁριζομένης παρὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

(3)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 364)70 Β. Δ. «περὶ κυρώσεως πινάκων κρίσεως Ἀρχιπλοιάρχων Ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Ναυτικοῦ», τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 116 ΦΕΚ (τεῦχος Α'), τῆς 26.5.70, ἐπιφέρεται ἡ ἀκόλουθος διόρθωσις ἡμαρτημένων:

Ἐν σελίδι 979, στήλῃ β', καὶ ἐν τῇ περιλήψει τοῦ ἐν λόγῳ Β. Δ. ἡ φράσις «περὶ ἀκυρώσεως», διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «περὶ κυρώσεως».

(Ἐκ τοῦ Ἐθν. Τυπογραφείου)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ